

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1141/2019
07.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Немање Вучевића, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Немање Вучевића, адвоката Боровоја Боровића и адвоката Огњена Радића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 1625/2018 од 18.01.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 462/19 од 12.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као носиван захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Немање Вучевића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 1625/2018 од 18.01.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 462/19 од 12.06.2019. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 1625/18 од 18.01.2019. године, окривљени Немања Вучевић, оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 21.12.2017. године до 18.01.2019. године. На основу члана 258. ЗКП, окривљени је обавезан да оштећеном АА на име имовинскоправног захтева плати 35.500 евра у динарској противвредности, 4.215.980,00 динара и 5.000 долара у динарској противвредности од 501.600,00 динара, у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је у преосталом делу преко досуђеног а до траженог износа оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. На основу члана 261. и члана 264. ЗКП, окривљени је обавезан да оштећеном АА на име награде и нужних издатака ангажованог пуномоћника плати 222.750,00 динара, у року од 30 дана од

правноснажности пресуде под претњом принудног извршења као и да суду плати трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити накнадно одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 462/2019 од 12.06.2019. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, првостепена пресуда је преиначена у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени Немања Вучевић, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 21.12.2017. године до 18.01.2019. године, док је жалба бранилаца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Немање Вучевића, адвокат Боровоје Боровић и адвокат Огњен Радић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да наведене одлуке преиначи у смислу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, не би било од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног Немање Вучевића у захтеву истичу да фотодокументација МУП-а РС Ку ../17 представља незаконит доказ по начину прибављања с обзиром на то да јавни тужилац ни у оптужници подигнутој дана 16.01.2018. године нити приликом уводног излагања 22.03.2018. године, није предложио да се овај доказ изведе на главном претресу, иако је неспорно да је за његово постојање знао, јер је наведена фотодокументација сачињена 21.10.2017. године, тако да према наводима захтева, јавни тужилац у фази главног претреса није имао право да предложи извођење овог доказа.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости браниоци окривљеног Немање Вучевића, већ су истицали у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 4 (последњи став) и на страни 5 (први став) образложења пресуде дао јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Стога, и по налажењу Врховног касационог суда доношењем побијаних пресуда није повређен закон из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Поред тога, браниоци окривљеног у захтеву наводе и то да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, тиме што је првостепени суд по службеној дужности без предлога странака одлучио да по четврти пут саслуша ББ у својству сведока, иако за то нису били испуњени услови прописани чланом 15. став 4. ЗКП.

Врховни касациони суд налази да браниоци окривљеног изнетим наводима захтева, иако се формално позивају на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у суштини указују на повреду одредбе члана 15. став 4. ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 15. став 4. ЗКП, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић